

**Bryssel den 13 mars 2025
(OR. en)**

7081/25

**Interinstitutionellt ärende:
2025/0053(NLE)**

**FISC 67
ECOFIN 285
ENER 72**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	13 mars 2025
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2025) 103 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT om tillstånd för Italien att i vissa geografiska områden tillämpa nedsatta skattesatser för dieselbrännolja och gasol som används för uppvärmningsändamål i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG

För delegationerna bifogas dokument – COM(2025) 103 final.

Bilaga: COM(2025) 103 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.3.2025
COM(2025) 103 final

2025/0053 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om tillstånd för Italien att i vissa geografiska områden tillämpa nedsatta skattesatser för dieselbrännolja och gasol som används för uppvärmningsändamål i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Beskattningen av energiprodukter och elektricitet i unionen regleras genom rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet¹ (*energiskattedirektivet* eller *direktivet*).

I enlighet med artikel 19.1 i direktivet samt bestämmelserna i framför allt artiklarna 5, 15 och 17 får rådet enhälligt, på förslag från kommissionen ge varje medlemsstat tillstånd att av särskilda politiska hänsyn införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar.

Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2019/814 av den 17 maj 2019² har Italien redan fått tillstånd att i vissa särskilt eftersatta geografiska områden tillämpa nedsatta skattesatser på dieselbrännolja och gasol som används för uppvärmningsändamål, för att delvis kompensera för de höga uppvärmningskostnaderna för invånarna i dessa områden.

Syftet med detta förslag är att förlänga tillståndet i enlighet med Italiens begäran, eftersom det nuvarande undantaget kommer att upphöra att gälla den 31 december 2024.

De höga uppvärmningskostnaderna beror antingen på mycket svåra klimatförhållanden eller på svåra klimatförhållanden eller geografisk isolering i kombination med svårigheter med bränsleförsörjningen. Skattenedsättningen tillämpas i geografiska områden som uppfyller följande kriterier: Enligt artikel 8.10 i den italienska lagen nr 448/1998 gäller skatteförmånen leveranser av dieselbrännolja och gasol som används i • kommuner i klimatzon F (de svåraste klimatförhållandena på Italiens territorium), enligt presidentdekret nr 412 av den 26 augusti 1993, • kommuner som inte är anslutna till gasnätet och som ligger i klimatzon E, enligt presidentdekret nr 412/1993. I detta fall kommer skatteförmånen i enlighet med artikel 8.10.c.4 i lag nr 448/1998 att tas bort så snart en kommun har anslutits till gasnätet³, • i regionen Sardinien eller på de små öarna, så länge som de berörda kommunerna ännu inte har anslutits till naturgasnätet. Denna del av ordningen omfattar alla italienska öar utom Sicilien.

Genom en skrivelse av den 24 april 2024 underrättade de italienska myndigheterna kommissionen om sin avsikt att förlänga den nuvarande åtgärden till och med den 31 december 2030. De italienska myndigheterna lämnade ytterligare upplysningar genom skrivelser av den 12 september och 21 november 2024.

Ursprungligen begärdes en giltighetstid från och med den 1 januari 2025 till och med den 31 december 2030, vilket inte överskrider den längsta tillåtna perioden enligt artikel 19 i energiskattedirektivet. Efter diskussioner mellan de italienska myndigheterna och kommissionen, särskilt mot bakgrund av förslaget till revidering av direktiv 2003/96/EG⁴, enades man dock om ett tidigare slutdatum, närmare bestämt den 31 december 2028.

¹ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

² EUT L 133, 21.5.2019, s. 20.

³ Antalet kommuner som saknar ett gasdistributionsnät och som ingår i klimatzon E har redan minskat avsevärt (från 608 till 260 kommuner) eftersom naturgasnätet har utökats, men denna process kan i stor utsträckning anses vara slutförd eftersom ytterligare utbyggnad visar sig vara särskilt svår eller omöjlig att genomföra i vissa delar av Italien, även i förhållande till kostnaderna.

⁴ COM(2021) 563 final: Förslag till RÅDETS DIREKTIV om en omstrukturering av unionsramen för

De begärda nedsättningarna är desamma som i det tidigare beslutet och uppgår till 122,56 EUR per 1 000 liter för dieselbrännolja som används som bränsle för uppvärmning och till 151,01 EUR per 1 000 kg för gasol som används som bränsle för uppvärmning⁵. Skatteförmånen får inte kombineras med andra punktskattenedsättningar.

Skattedifferentieringen grundar sig enligt de italienska myndigheterna på objektiva kriterier och syftar till att utjämna geografiska orättvisor i förhållande till resten av det italienska territoriet, dvs. till att ge invånarna i de berättigade områdena mer likvärdiga villkor i förhållande till den övriga italienska befolkningen genom att minska deras oproportionerligt höga uppvärmningskostnader.

Skattenedsättningen är lika stor för alla användare. Dess enda syfte är att till viss del kompensera för de extra uppvärmningskostnaderna för invånarna i de berättigade områdena, som beror på kalla klimatförhållanden eller svårigheter med bränsleförsörjningen.

Dessutom hänger öarnas särskilda situation samman med det faktum att de särskilda geografiska förhållandena gör att bränsletillförseln blir begränsad och därför dyrare än på det italienska fastlandet på grund av de extra transportkostnaderna. Skattenedsättningen innebär inte någon överkompensation och leder inte till att priserna på gasol och dieselbrännolja blir lägre än priserna på fastlandet. När det gäller tillämpningen av subventionen på de mindre öarna medför logistikkedjan på de berörda platserna oundvikligen högre kostnader än på det italienska fastlandet. De högre kostnaderna är resultatet av bristen på grundläggande logistik, vilket leder till högre distributionskostnader. De högre kostnaderna beror också ofta på bristfälliga vägförbindelser, högre kostnader för motorbränsle än på fastlandet, transportkostnader för att nå de mindre öarna, liksom på de enskilda leveransernas begränsade storlek.

De italienska myndigheterna noterade att skattenedsättningen under perioden 2019–2023 i genomsnitt motsvarade 9 % av priset på dieselbrännolja som används för uppvärmningsändamål och 13 % av priset på gasol som används för samma ändamål.

När det gäller de extra transportkostnaderna i de mindre gynnade områden som omfattas av åtgärden (bergsområden, Sardinien och små öar) jämfört med andra delar av landet beräknas transportkostnaderna vara omkring 120 % högre än i andra delar av Italien. Detta beror på att längre (och mer komplicerade) rutter används för att nå mer avlägsna områden och dessutom måste mindre transportmedel användas. Den siffra som anges ovan är ett genomsnitt som också tar hänsyn till de potentiella merkostnaderna för fartygstransporter till Sardinien och de små öarna.

I de områden som är berättigade till nedsättningen beräknas utgifterna för gasol som används för uppvärmning vara omkring 90 % högre i klimatzon E och 170 % högre i klimatzon F.

Med hänsyn till alla dessa faktorer är kostnaden för dieselbrännolja och gasol som används för uppvärmning i klimatzonerna E och F och på Sardinien och de små öarna för närvarande 10 % lägre i genomsnitt än vad som skulle vara fallet utan nedsättningen.

När det gäller antalet stödmottagare uppskattas antalet för närvarande till 3 961 546 hushåll.

beskattning av energiprodukter och elektricitet (omarbetning).

⁵ Den nuvarande normala punktskattesatsen är 0,40321391 EUR per liter för dieselbrännolja och 0,18994458 EUR per kilogram för gasol.

De årliga budgetutgifterna för åtgärden uppgår till ca 142,8 miljoner EUR.

- **Bestämmelser i energiskattedirektivet**

Artikel 19.1 första stycket i direktivet har följande lydelse:

Utöver de bestämmelser som är angivna i föregående artiklar, särskilt artiklarna 5, 15 och 17, får rådet enhälligt, på förslag från kommissionen ge varje medlemsstat tillstånd att av särskilda politiska hänsyn införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar.

Införandet av en förmånlig skattebehandling av dieselbränsolja och gasol som används för uppvärmningsändamål i vissa eftersatta geografiska områden kan göras enligt artikel 19 i direktivet, eftersom syftet är att varje medlemsstat ska kunna införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar av särskilda politiska hänsyn.

Italien har begärt att åtgärden ska tillämpas under den längsta period som tillåts enligt artikel 19.2 i direktivet, dvs. sex år (från och med den 1 januari 2025 till och med den 31 december 2030). I princip bör tillämpningsperioden för undantaget vara tillräckligt lång för att ge de berörda geografiska områdena en tillräcklig grad av säkerhet.

Efter diskussioner mellan de italienska myndigheterna och kommissionen, särskilt mot bakgrund av förslaget till revidering av direktiv 2003/96/EG, enades man dock om ett tidigare slutdatum, närmare bestämt den 31 december 2028. Med hänsyn till att dagens system varken påverkar handeln inom EU negativt eller den allmänna bränsleskattenivån i Italien, och för att ge de geografiska områdena rättslig säkerhet, föreslår kommissionen att det begärda tillståndet beviljas på fyra år, dvs. för perioden 1 januari 2025–31 december 2028. För att inte undergräva den framtida allmänna utvecklingen av den befintliga rättsliga ramen är det emellertid lämpligt att föreskriva att om rådet, i enlighet med artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller en annan relevant bestämmelse, inför ett ändrat allmänt system för beskattning av energiprodukter som det aktuella tillståndet inte är anpassat till, ska detta beslut upphöra att gälla den dag då de ändrade reglerna börjar tillämpas.

Under dessa omständigheter framstår det som lämpligt att bevilja tillståndet för den ovan nämnda perioden.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Varje begäran om undantag enligt artikel 19 i energiskattedirektivet måste prövas av kommissionen med hänsyn till den inre marknadens funktion, behovet av att säkerställa en sund konkurrens samt EU:s politik när det gäller hälsa, miljö, energi och transport.

Skattedifferentieringen uppväger till viss del de extra uppvärmningskostnaderna för invånarna i vissa geografiska områden i Italien som är särskilt eftersatta i förhållande till det övriga territoriet och för vilka de normala skattesatserna för dieselbränsolja och gasol som används för uppvärmningsändamål därför skulle leda till en alltför stor skattebörda. De geografiska nackdelarna medför extra uppvärmningskostnader som beror på svåra klimatförhållanden eller geografisk isolering i kombination med att det saknas tillgång till alternativa bränslen, framför allt tillgång till naturgasnätet. De nedsatta skattesatserna för såväl dieselbränsolja som gasol är fortfarande högre än unionens minimiskattenivåer som fastställs i energiskattedirektivet

och uppväger endast till viss del de extra uppvärmningskostnaderna i de berörda geografiska områdena.

Skattenedsättningen kan därför anses vara förenlig med målet att skapa skatteincitament för energieffektivitet.

Åtgärden bedöms inte vara oförenlig med den relevanta EU-politiken på miljö- och energiområdena.

Åtgärden är dessutom godtagbar med hänsyn till den inre marknadens funktion och behovet att säkerställa sund konkurrens. Dess enda syfte är att till viss del kompensera för de extra uppvärmningskostnader som hänger samman med de faktiska förhållandena i de berörda områdena. Skattenedsättningen får inte kombineras med andra skattenedsättningar och gäller inte för annan användning av de berörda bränslena än rumsuppvärmning.

- **Regler om statligt stöd**

Åtgärden kan utgöra statligt stöd i enlighet med artikel 107.1 i EUF-fördraget. Eftersom de nedsatta skattesatserna ligger över unionens miniminivå förefaller åtgärden omfattas av artikel 44 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014, där det fastställs på vilka villkor stöd i form av skattenedsättning i enlighet med direktiv 2003/96/EG kan undantas från skyldigheten att anmäla statligt stöd. Det kan dock inte i detta skede fastställas om alla villkor i förordningen är uppfyllda och förslaget till rådets genomförandebeslut påverkar inte medlemsstatens skyldighet att säkerställa överensstämmelse med reglerna för statligt stöd, i synnerhet när det gäller undantaget stöd, som omfattas av kommissionens förordning (EU) nr 651/2014. Förslaget till rådets genomförandebeslut påverkar inte heller medlemsstatens skyldighet enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget att anmäla stödet till kommissionen innan det genomförs, om det nya stödet inte omfattas av ett gruppundantag.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 19 i rådets direktiv 2003/96/EG.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Indirekt beskattning, som behandlas i artikel 113 i EUF-fördraget, utgör inte i sig ett område där Europeiska unionen har exklusiv befogenhet i den mening som avses i artikel 3 i EUF-fördraget.

I enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG ges dock rådet genom sekundärrätten exklusiv befogenhet att ge en medlemsstat tillstånd att införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar i den mening som avses i den bestämmelsen. Medlemsstaterna kan därför inte träda i rådets ställe. Följaktligen är subsidiaritetsprincipen inte tillämplig på föreliggande genomförandebeslut. Eftersom denna rättsakt inte är ett utkast till lagstiftningsakt, bör den i alla händelser inte översändas till de nationella parlamenten i enlighet med protokoll nr 2 till fördragen för granskning av överensstämmelsen med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Skattenedsättningen överstiger inte vad som är nödvändigt för att uppnå det berörda målet. Skattenedsättningarna är tillämpliga i vissa

geografiska områden. De godkända skattesatserna är högre än de minimiskattenivåer som fastställs i direktivet.

- **Val av instrument**

Förslaget instrument är rådets genomförandebeslut. I artikel 19 i direktiv 2003/96/EG föreskrivs endast denna typ av åtgärd.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Åtgärden kräver ingen utvärdering av befintlig lagstiftning.

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag grundas på en begäran från Italien och berör endast denna medlemsstat. Det har därför inte genomförts något samråd med berörda parter.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Det har inte behövts några externa sakkunnigutlåtanden.

- **Konsekvensbedömning**

Ingen konsekvensbedömning har gjorts.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Åtgärden ger ingen förenkling. Åtgärden grundas på en begäran från Italien och berör endast den medlemsstaten.

- **Grundläggande rättigheter**

Åtgärden påverkar inte de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Denna åtgärd medför inga finansiella eller administrativa kostnader för unionen. Förslaget påverkar därför inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En genomförandeplan är inte nödvändig. Detta förslag gäller ett tillstånd till en skattenedsättning som en enskild medlemsstat har begärt. Det ges för en begränsad period, till och med den 31 december 2028. De skattesatser som ska tillämpas måste överensstämma med de minimiskattenivåer som fastställs i energiskattedirektivet. Åtgärden kan utvärderas vid en begäran om förlängning efter det att giltighetsperioden har löpt ut.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Förslaget kräver inga förklarande dokument om införlivande.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 ges Italien tillstånd att tillämpa nedsatta skattesatser för dieselbränsle och gasol som används för uppvärmningsändamål i vissa eftersatta geografiska områden. Skattesatserna måste vara i linje med de minimiskattenivåer som fastställs i direktivet.

I artikel 2 fastställs att rätten till nedsättning i vissa av de berättigade geografiska områdena endast gäller om den berörda kommunen inte är ansluten till gasnätet.

I artikel 3 anges att det begärda tillståndet beviljas med verkan från och med den 1 januari 2025, i anslutning till rådets nu gällande genomförandebeslut (EU) 2019/814, till och med den 31 december 2028, vilket inte överstiger den längsta period som tillåts enligt direktivet.

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om tillstånd för Italien att i vissa geografiska områden tillämpa nedsatta skattesatser för dieselbrännolja och gasol som används för uppvärmningsändamål i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet⁶, särskilt artikel 19.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2019/814⁷ gavs Italien tillstånd att i vissa särskilt eftersatta geografiska områden tillämpa nedsatta punktskattesatser för dieselbrännolja och gasol som används för uppvärmning. Detta tillstånd beviljades till och med den 31 december 2024.
- (2) Genom en skrivelse av den 24 april 2024 ansökte Italien om tillstånd att i vissa särskilt eftersatta geografiska områden fortsätta tillämpa nedsatta punktskattesatser för dieselbrännolja och gasol som används för uppvärmning. De italienska myndigheterna lämnade ytterligare upplysningar genom skrivelser av den 12 september och 21 november 2024. Tillståndet omfattar perioden från och med den 1 januari 2025 till och med den 31 december 2028.
- (3) Italien har ett mycket mångskiftande territorium med varierande klimatområden och geografiska förhållanden. Med beaktande av de territoriella särdragen har Italien infört nedsatta skattesatser för dieselbrännolja och gasol i syfte att delvis kompensera för de oproportionellt höga uppvärmningskostnaderna för invånarna i vissa geografiska områden.
- (4) Skattedifferentieringen grundar sig på objektiva kriterier och syftar till att ge invånarna i de berättigade områdena mer likvärdiga ekonomiska villkor i förhållande till den övriga italienska befolkningen genom att sänka deras oproportionellt höga uppvärmningskostnader, som beror på svåra klimatområden eller ökade kostnader för bränsleinköp jämfört med Italiens övriga territorium.
- (5) De nedsatta skattesatserna tillämpas i geografiska områden som uppfyller något av följande kriterier: a) De svåraste klimatområdena inom Italiens territorium, det vill säga kommuner belägna i zon F enligt definitionen i presidentdekret nr 412 av den 26

⁶ EUT L 283, 31.10.2003, p. 51 (ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj>).

⁷ Rådets genomförandebeslut (EU) 2019/814 av den 17 maj 2019 om tillstånd för Italien att i vissa geografiska områden tillämpa nedsatta skattesatser för dieselbrännolja och gasol som används för uppvärmningsändamål i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG (EUT L 133, 21.5.2019, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/814/oj).

augusti 1993⁸, b) svåra klimatförhållanden i kombination med svårigheter med bränsleförsörjningen, det vill säga kommuner belägna i zon E enligt definitionen i presidentdekret nr 412 av den 26 augusti 1993, och c) geografisk isolering i kombination med besvärlig och kostsam bränsleförsörjning, dvs. på Sardinien och små öar. De nedsatta skattesatserna bör endast tillämpas fram till dess att naturgasnätet i de berörda kommunerna har färdigställts.

- (6) Kommissionen har granskat den begärda åtgärden och kommit fram till att den inte snedvrider konkurrensen eller stör den inre marknadens funktion, och att den inte är oförenlig med unionens miljö-, energi- och transportpolitik. De nedsatta skattesatserna för såväl dieselbrännolja som gasol kommer även fortsättningsvis att vara högre än unionens minimiskattenivåer som fastställs i direktiv 2003/96/EG, och kommer endast till viss del att uppväga de extra uppvärmningskostnaderna i de berörda geografiska områdena.
- (7) Italien bör därför, i enlighet med artikel 19.2 i direktiv 2003/96/EG, ges tillstånd att i vissa geografiska områden tillämpa nedsatta skattesatser för dieselbrännolja och gasol som används för uppvärmningsändamål.
- (8) Det bör säkerställas att Italien kan tillämpa den specifika nedsättning som det här beslutet gäller från och med den 1 januari 2025 utan avbrott i de tidigare arrangemangen i enlighet med genomförandebeslut 2019/814. Det begärda tillståndet bör därför beviljas med verkan från och med den 1 januari 2025.
- (9) Enligt artikel 19.2 i direktiv 2003/96/EG ska varje tillstånd som beviljas enligt den bestämmelsen vara tidsbegränsat.
- (10) För att ge de berörda geografiska områdena tillräcklig säkerhet bör tillståndet ges för en period på fyra år. För att inte undergräva den framtida allmänna utvecklingen av den befintliga rättsliga ramen är det emellertid lämpligt att föreskriva att om rådet, i enlighet med artikel 113 eller en annan relevant bestämmelse i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inför ett ändrat allmänt system för beskattning av energiprodukter som detta tillstånd inte är anpassat till, ska tillståndet upphöra att gälla den dag då det systemet börjar tillämpas.
- (11) Detta beslut påverkar inte tillämpningen av unionsreglerna om statligt stöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Italien ges härmed tillstånd att tillämpa nedsatta skattesatser för dieselbrännolja och gasol som används för uppvärmningsändamål i följande eftersatta geografiska områden:

- a) Kommuner i klimatzon F enligt presidentdekret nr 412 av den 26 augusti 1993.
- b) Kommuner i klimatzon E enligt presidentdekret nr 412 av den 26 augusti 1993.
- c) Kommuner på Sardinien och små öar, dvs. alla italienska öar utom Sicilien.

2. För att undvika överkompensation får nedsättningen inte vara större än de extra uppvärmningskostnaderna i de berörda områdena. I det särskilda fallet gällande de områden som omfattas av punkt 1 c får skattenedsättningen inte leda till att priset blir lägre än priset på samma bränsle på det italienska fastlandet.

⁸ Genom presidentdekret nr 412 av den 26 augusti 1993 indelas Italiens territorium i sex klimatzoner (A till F). Indelningen grundas på enheten dygnsgrader, som motsvarar det antal dagar om året då utomhustemperaturen avviker från den optimala temperaturen 20 °C, och uppvärmning således krävs.

3. De nedsatta skattesatserna ska vara förenliga med kraven i direktiv 2003/96/EG, och i synnerhet med de minimiskattenivåer som avses i artikel 9 i det direktivet.

Artikel 2

Rätten till nedsättning i de geografiska områden som avses i artikel 1.1 b och c gäller endast om den berättigade kommunen inte är ansluten till naturgasnätet.

Artikel 3

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2025 till och med den 31 december 2028.

Om rådet emellertid, på grundval av artikel 113 eller en annan relevant bestämmelse i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inför ett ändrat allmänt system för beskattning av energiprodukter som det tillstånd som ges genom artikel 1 i detta beslut inte är förenligt med, ska detta beslut upphöra att gälla den dag då det ändrade allmänna systemet börjar tillämpas.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*